

Beste collega's,

Ik wens mij graag kandidaat te stellen om facultair ZAP-vertegenwoordiger voor L&W te zijn in de Raad van Bestuur van de Universiteit Gent (2014-2018). In de volgende lijnen leg ik jullie beknopt uit wie ik ben, waarom ik kandidaat ben, en waar ik voor sta.

Wie ben ik?

Mijn naam is Hildegard Vermeiren. Ik ben docent in de vakgroep Vertalen, Tolken en Communicatie van L&W, waar ik tolkvakken (Spaans><Nederlands) doceer, maar terzelfder tijd ben ik ook gespecialiseerd in Latijns-Amerikaanse thema's. Als tolk ben ik gewoon om heel uiteenlopende, vaak politieke dossiers op een korte termijn in te studeren. Tijdens mijn loopbaan deed ik ervaring op met alle aspecten van het hoger onderwijs: naast onderwijs, onderzoek en dienstverlening ook Erasmusuitwisselingen (voor studenten en docenten), visitatierapporten schrijven, stagebegeleiding, ICT in opleidingen, promotor van masterproeven en doctoraten, resonanscommissies, opleidingscommissies, wetenschapsweek, abiturientendemo's, ontwikkelingssamenwerking, stagebegeleiding, internationale audit,...Ik deed bestuurservaring op in de Raad van Bestuur van HoGent, waar ik van 2009-2013 het equivalent van een ZAP/OP3 vertegenwoordiger was. Sedert de aanloop naar de integratie ben ik afgevaardigde in het i-POC van UGent. Als hobby's houd ik vooral van bergsport en trekking, en lezen in vreemde talen.

Waarom ben ik kandidaat?

Ik ben kandidaat gewoon omdat de werking en het werk van een Raad van Bestuur mij vertrouwd zijn, omdat ik interesse heb voor overkoepelende beleidsthema's, en omdat ik graag verbindingspersoon speel en advocaat van de partij die ik vertegenwoordig. Ik kijk er naar uit om het werk dat ik deed tijdens mijn periode in een vorige Raad van Bestuur te doen voor mijn nieuwe collega's van L&W. Als lid van het i-POC en ben ik trouwens nu al goed op de hoogte van heel wat dossiers. Bovendien ben ik door mijn engagement in de vakbond snel op de hoogte van het komende beleid van de Vlaamse regering.

Waar sta ik voor?

Een duidelijk en rechtvaardig loopbaanmodel

De situatie van predocs en postdocs bekommert ons allemaal. Na hun doctoraat leven jonge collega's jarenlang in een grote onzekerheid en weten niet of ze ooit carrière zullen kunnen maken aan de universiteit. De publicatiedruk weegt enorm op het privéleven van deze jonge mensen. Onderzoekers moeten nu een zee van tijd steken in de zoektocht naar financiering. Door de (politieke) onduidelijkheid in verband met de toekomstige financiering van het hoger onderwijs kunnen de universiteiten geen garanties bieden op een stabiele loopbaan. De belofte van extra te begeven ZAP-functies is anderzijds ook niet haalbaar zonder een voldoende omkadering met het nodige assistierend, administratief en technisch personeel. Enkel zo kunnen ZAP zich volledig focussen op onderwijs, onderzoek en dienstverlening. Voor wie al ZAP is, moeten GPD's bovendien een haalbare opdracht zijn die het privéleven niet buitensporig onder druk zet. Bevorderingen tot hoogleraar zijn een flessenhals waar veel vrouwen niet doorheen geraken!

Beperken van bureaucratische en administratieve overlast

Digitalisering heeft ertoe geleid dat ieder van ons eindeloos veel tijd moet steken in administratief werk, gaande van het dagelijks opvolgen van tal van mededelingen, uploaden van documenten, schrijven en doormailen van notulen van vergaderingen, beheren van projectgelden, herzien van studiefiches, eigen administratie in Apollo. Bovendien is bepaalde informatie moeilijk toegankelijk. Wie de werkgever van het jaar wil zijn, mag scoren op administratieve vereenvoudiging!

Werken voor kwaliteit in plaats van kwantiteit

Het huidige financieringsmodel dat ons door de Vlaamse regering werd opgelegd legt een al te grote nadruk op de 'output' onder de vorm van aantallen afgestudeerden, aantal afgewerkte doctoraten, aantal publicaties in tijdschriften met de hoogste ranking....Op die manier mikken velen onder ons op wat het meeste opbrengt, in plaats van aandacht te besteden aan werkelijk interessante publicaties. Ook monografieën worden een schaars goed. Het kan toch niet zijn dat de UGent en L&W blindelings meedoen aan deze ratrace voor punten?

Meer investering in infrastructuur (gebouwen en ICT)

Ondanks de renovatie van de voorbije jaren zien een aantal gebouwen van L&W er nog niet echt modern en studentvriendelijk uit. De studenten zouden moeten kunnen beschikken over meer computerinfrastructuur en studieruimte. ZAP zouden moeten beschikken over kantoren waar ze rustig kunnen werken in plaats van "landschappen" waar iedereen elkaar stoort. Het computerpark is aan vernieuwing toe. Iedereen weet toch dat dit het imago van de universiteit sterk bepaalt!

Voor een duidelijker langetermijnbeleid

Een beleid mag zich niet beperken tot het becijferen van personeelspunten voor het volgende academiejaar. Het gaat ook om waar we in het Vlaamse en internationale landschap willen staan binnen 5 of 10 jaar. Wat willen we betekenen in het landschap van een meertalig en multicultureel Europa? Welk onderwijs, welke dienstverlening en welk onderzoek impliceert dit? Hoe kan ICT ons daarbij helpen? Het kan toch niet zijn dat andere Vlaamse universiteiten succesvol de Blandijnberg komen koloniseren met hun promotieaffiches?

Kloof dichten tussen de Raad van Bestuur en het personeel

Ten slotte weet ik uit ervaring dat voor veel personeelsleden de Raad van Bestuur een ver-van-mijn-bedshow is. En toch behandelt die Raad fundamentele kwesties die ingrijpen op hun loopbaan, welzijn, werkomstandigheden. Anderzijds moet het personeel ook het gevoel hebben dat zijn verzuchtingen en opinie de oren van de Raad van Bestuur bereiken. Ik heb deze taak met plezier al voor de integratie opgenomen, en wil ze graag voor jullie verder zetten!

Ik vraag dan ook jullie steun voor mijn kandidatuur als ZAP-vertegenwoordiger van L&W in de Raad van Bestuur.

Bedankt!

Hildegard Vermeiren